

liges Udbetaling af dem kun er et Udtryk for, at den svagere Part ikke skal lide under, at den bidragsskyldige ikke opfylder sine Forpligtelser, hvorfor Samfundet, der bedre er i Stand til at inddrive Bidragene, overtager Udbetalingen af disse.

Det anførte findes imidlertid ikke tilstrækkeligt at kunne begrunde, at man udelukker Udbetaling af Bidrag til Enker, der oppebærer Hjælp med Retsvirkninger, men ikke til andre enlige Forsørgere, der oppebærer saadan Hjælp, og det forekommer især urimeligt at opretholde denne Forskel i de Tilfælde, hvor den bidragsskyldige er død, saaledes at de forskudsvis udbetalte Bidrag paa samme Maade som „Enkebørnsbidraget“ maa afholdes fuldt ud af det offentlige.

Hertil kommer, at Enkens Forhold ved de pr. 1. Oktober 1942 ikrafttraadte skærpede Regler om Retsvirkninger (§ 307) er blevet yderligere forringede, for saa vidt som en Enke, der modtager offentlig Hjælp, nu vil have større Vanskelighed end tidligere ved at undgaa, at Hjælpen overgaa til Hjælp med Retsvirkninger, hvorved Bidraget bortfalder, saaledes at den med Retsvirkninger ydede Hjælp herefter maa forhøjes til Erstatning for de bortfaldne Bidrag.

Det foreslaas derfor, at Bestemmelsen i Nr. 7 udgaar.

§ 221 vil herefter kunne ændres saaledes, at Nr. 1 bibeholdes (dog med den foran nævnte Henvisning til § 224), og at der iøvrigt blot henvises til Betingelserne for forskudsvis Udbetaling af Bidrag i § 183, jfr. § 186.

Man har overvejet, hvorvidt ogsaa Reglerne i §§ 187—188 og § 189 bør finde tilsvarende Anvendelse paa Enkebørnsbidrag.

Det er oplyst, at det ofte har været forbundet med Vanskeligheder at faa Børn af Enker anbragt uden for deres Hjem, og at Vanskeligheden i Hovedsagen skyldes, at „Enkebørnsbidraget“ ikke vil kunne udbetales, naar Barnet ikke er undergivet Moderens Forældremyndighed og Forsorg, jfr. § 221, Nr. 8. Disse Vanskeligheder har man afhjulpet noget ved at anlægge en meget lempelig Fortolkning af den sidstnævnte Bestemmelse, men omend Hovedgrunden til, at der kan ydes „Enkebørnsbidrag“, maa være, at man ved Bidragsydelsen søger at skabe økonomisk Mulighed for Børnenes Underhold og Opdragelse i Hjemmet, maa man dog holde for, at Enken principielt bør have samme Mulighed for at anbringe sine Børn uden for Hjemmet, som gennem Bestemmelserne i §§ 187—188 er tilvejebragt for saa vidt angaar andre enlige Forsørgere, hvorfor § 187 foreslaas bragt til Anvendelse

ogsaa paa „Enkebørn“ i det Omfang, dette er muligt.

§ 187, Nr. 5, maa dog herved undtages, jfr. Lov Nr. 87 af 26. Marts 1923 om Adoption § 12, hvorefter en Adoptant alene kan indtræde i Moderens Retsstilling med Hensyn til Udbetaling af Underholdsbidrag til hendes uden for Ægteskab fødte Barn, men — bortset herfra — ikke har noget Krav paa at faa sine Udgifter til Adoptivbarnet godtgjort af de virkelige Forældre, jfr. herved ogsaa Forsorgslovens § 209, Stk. 2.

Hvad særlig angaar § 187, Nr. 9, — hvorefter Retten til at kræve et Underholdsbidrag forskudsvis udbetalt tilkommer den Kommune, der i Henhold til Forsorgsloven forsørger Barnet, eller som mere vedvarende bidrager væsentlig til dets Forsørgelse — bemærkes, at man — uanset at Enkebørnsbidraget afholdes fuldt ud af det offentlige, saaledes at det kunde synes mindre rimeligt at lade Bidraget udbetale eller kontere som udbetalt til Kommunen — har fundet det rigtigst ogsaa at lade denne Lovbestemmelse finde tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Enkebørnsbidrag.

Herfor kan anføres dels, at det offentlige i mangfoldige Tilfælde svarer den fulde Udgift til forskudsvis udbetalte Bidrag, saaledes f. Eks. altid, naar den bidragsskyldige er død, og dels, at Enken og hendes Børn, hvis Reglen ikke kunde anvendes, i visse Henseender vilde blive ugunstigere stillet end andre enlige Mødre med Børn. Det bemærkes herved, at Kommunen — som Følge af, at Statskassen fuldt ud afholder (og efter Forslaget fortsat vil afholde $\frac{3}{4}$ af) den Del af Udgiften til forskudsvis udbetalte Børnebidrag, der ikke indgaa fra den bidragsskyldige — vil faa Dækning for en saa stor Del af Kommunens Forsørgelsesudgifter til et af Kommunen anbragt Barn, som kan udbetales forskudsvis som Børnebidrag, medens Kommunen efter den nugældende Regel, hvorefter „Enkebørnsbidraget“ helt bortfalder, naar Barnet ikke har Ophold hos Moderen eller i hvert Fald er unddraget hendes Forældremyndighed og Forsorg, ikke kan faa Dækning for nogen Del af Forsørgelsesudgifterne, hvor der er Tale om Anbringelse af et „Enkebarn“. Medens det Barn, til hvis Forsørgelse der kan udbetales Bidrag forskudsvis, saaledes kan „afregne“ med Kommunen, hvorved det muligvis undgaaes, at der konteres nogen Udgift som Kommunehjælp for Barnets Forsørger, kan „Enkebarnet“ ikke efter de nu gældende Regler „betale for sig“, hvilket igen har til Følge, at Kommunens Forsørgelsesudgift eventuelt maa konteres som en Enken ydet